

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1004
1406 2013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea art. 40 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune*”, inițiată de 39 parlamentari – Grupurile parlamentare ale PP-DD, UDMR, PNL (Plx. 143/2013).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 40 din *Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, precum și abrogarea *Hotărârii Guvernului nr. 977/2003 privind taxa pentru serviciul public de radiodifuziune, cu modificările și completările ulterioare*, și a *Hotărârii Guvernului nr. 978/2003 privind taxa pentru serviciul public de televiziune, cu modificările ulterioare*.

Practic, prin inițiativa legislativă se dorește eliminarea taxei pentru serviciul public de radiodifuziune, precum și cea pentru serviciul public de televiziune.

II. Observații

1. Pentru a înțelege rolul taxei pentru serviciul public de radiodifuziune, respectiv al taxei pentru serviciul public de televiziune, trebuie avute în vedere, în primul rând, dispozițiile art. 31 din *Constituția României, republicată*, care consacră dreptul la informație al cetățenilor ca drept fundamental.

Exercitarea acestui drept este asigurată de stat prin intermediul serviciilor publice de radio și televiziune – Societatea Română de Radiodifuziune (SRR) și Societatea Română de Televiziune (SRTv) – servicii publice autonome de interes național, independente editorial, care își desfășoară activitatea sub controlul Parlamentului, în conformitate cu convențiile internaționale la care România este parte, a căror organizare și funcționare este reglementată de dispozițiile *Legii nr. 41/1994*.

Potrivit acestui act normativ, SRR și SRTv, în calitate de servicii publice în realizarea obiectivelor generale de informare, educație, divertisment, sunt obligate să prezinte, în mod obiectiv, imparțial, realitățile vieții social-politice și economice interne și internaționale, să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice, să promoveze, cu competență și exigență, valorile limbii române, ale creației autentice culturale, științifice, naționale și universale, ale minorităților naționale, precum și valorile democratice, civice, morale și sportive, să militeze pentru unitatea națională și independența țării, pentru cultivarea demnității umane, a adevărului și justiției.

Serviciul public se definește prin trei caracteristici de bază, respectiv este *destinat publicului*, este *finanțat de public* și este *controlat de public*. Televiziunea publică și radioul public reprezintă punerea în practică a dreptului constituțional al oricărui cetățean de a fi informat.

Controlul acestor servicii prin comisiile de specialitate ale Parlamentului este expresia exercițiului democratic, alegătorii fiind cei care decid configurația la un moment dat a Parlamentului și tot alegătorii fiind cei care plătesc „*taxa de informare*”. Controlul parlamentar nu se referă la controlul editorial, ci la controlul de ansamblu, în special în ceea ce privește cheltuirea fondurilor.

2. Potrivit art. 39 alin. (1) din *Legea nr. 41/1994*, „*Sursele financiare ale celor două societăți se constituie din alocații de la bugetul de stat, din venituri proprii și din alte surse*”.

Prin urmare, statul susține aceste servicii publice de informare prin intermediul alocațiilor de la bugetul de stat, în condițiile legii. Dar, având în vedere rolul celor două servicii publice de radio și televiziune de a asigura cetățenilor posibilitatea de exercitare a dreptului fundamental la informație, *o altă sursă importantă de finanțare o constituie contribuțiile beneficiarilor*, denumite în prezent taxe pentru serviciul public de radiodifuziune, respectiv de televiziune. Dreptul fundamental la informație aparține tuturor cetățenilor, care sunt liberi să-l exercite sau nu. Neexercitarea acestui drept, însă, nu trebuie să prejudicieze restul beneficiarilor și posibilitatea lor de a avea acces la o informare cât mai completă, exactă și diversificată.

Fondurile alocate SRR și SRTv anual de la bugetul de stat au destinații precise, expres și limitativ prevăzute de lege, putând fi utilizate *„pentru acoperirea unor cheltuieli de dezvoltare, pentru achiziționarea de echipamente și piese de schimb radio și televiziune, materiale consumabile necesare desfășurării activității specifice, precum și, integral, fondurile necesare pentru utilizarea stațiilor de emisie, a radioreleelor și a circuitelor video și fonice, datorate agenților economici din sistemul comunicațiilor; pentru asigurarea pazei, ca obiectiv de interes național; pentru achitarea cotizațiilor convenite organizațiilor guvernamentale internaționale”* (art. 41 alin. (1) din *Legea nr. 41/1994*) și nu pot fi utilizate sub nicio formă pentru alte destinații (cheltuieli cu salariile, achiziții curente etc.).

În fapt, fondurile pe care SRTv le primește de la bugetul de stat merg, în proporție de 90%, direct către Societatea Națională de Radiocomunicații, pentru transmisia terestră.

Toate celelalte cheltuieli ale celor două servicii publice, altele decât cele prevăzute mai sus, se acoperă, potrivit legii, din venituri proprii (art. 41 alin. (2) din *Legea nr. 41/1994*).

Potrivit art. 40 alin. (1) din lege, veniturile proprii ale SRR și SRTv provin, după caz, din:

- „a) sume încasate din realizarea obiectului de activitate;*
- b) taxe pentru serviciul public de radiodifuziune, respectiv pentru serviciul public de televiziune;*
- c) penalități de întârziere pentru neachitarea la termen a taxelor datorate;*
- d) sume încasate din publicitate;*
- e) sume încasate din amenzi și despăgubiri civile;*
- f) donații și sponsorizări;*
- g) alte venituri realizate potrivit legii”.*

În ceea ce privește sumele încasate din publicitate, trebuie avut în vedere faptul că, prin lege, televiziunea publică are restricții la difuzarea publicității, restricții care nu se regăsesc în cazul televiziunilor private. Astfel, canalele SRTv pot difuza maximum 8 minute de publicitate într-un interval de o oră, în timp ce posturile private au dreptul la 12 minute de publicitate pe oră. De asemenea, SRTv nu poate întrerupe programele, respectiv filmele, talk-show-urile, știrile etc., pentru a difuza publicitate, în timp ce posturile comerciale pot insera spoturi în cadrul programelor. În același timp, SRTv nu primește bani, precum televiziunile private, din distribuția canalelor sale, de la operatorii de televiziune prin cablu.

Prin urmare, în cadrul veniturilor proprii, principala sursă de finanțare a televiziunii publice o reprezintă taxa TV, care în acest moment este cea mai scăzută din Uniunea Europeană, respectiv 4 lei/familie lunar, fiind nemodificată din anul 2003, an în care s-a diminuat cu 0,5 lei pentru persoanele fizice.

În prezent, respectiv trimestrul I al anului 2013, SRTv are un număr de 5.410.271 persoane fizice plătitoare, iar un număr de 2.900.971 persoane fizice sunt scutite (din care 1.062.550 din declarații pe propria răspundere de nedeținere, restul fiind scutiți în baza legilor speciale). Numărul persoanelor juridice scutite de la plata taxei TV (365.970) este cu mult mai mare decât al celor plătitoare (197.979).

3. În ceea ce privește afirmația din *Expunerea de motive* privind anularea taxei radio-TV pentru microîntreprinderi, urmare a *Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2102/2009 pentru examinarea recursului declarat de Societatea Comercială KART CONSTRUCT - S.R.L. Cluj-Napoca împotriva Sentinței civile nr. 712/2008 din 13 noiembrie 2008 a Curții de Apel Cluj - Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal*, evidențiem faptul că aceasta este eronată.

Obligația persoanelor juridice de a plăti taxa pentru serviciul public de televiziune este o obligație legală, astfel cum rezultă din prevederile art. 40 alin. (3) din *Legea nr. 41/1994*, potrivit căruia „*Persoanele juridice cu sediul în România, inclusiv filialele, sucursalele, agențiile și reprezentanțele acestora, precum și reprezentanțele din România ale persoanelor juridice străine, au obligația să plătească o taxă pentru serviciul public de radiodifuziune și o taxă pentru serviciul public de televiziune, în calitate de beneficiari ai acestor servicii*”.

Anularea dispozițiilor art. 3 alin. (2) din *Hotărârea Guvernului nr. 977/2003* și ale art. 3 alin. (2) din *Hotărârea Guvernului nr. 978/2003*,

așa cum reiese din motivarea *Sentinței civile nr. 185/27.04.2010*, pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 318 din 09.05.2011, respectiv în *Decizia civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 607/3 februarie 2011* a avut ca fundament neconformarea acestora cu dispozițiile legale în temeiul cărora au fost emise – art. 40 din *Legea nr. 41/1994* – respectiv instituirea obligației de plată a taxei radio/TV pentru toate persoanele juridice cu sediul în România, fără a mai condiționa această obligație de calitatea de beneficiar al serviciilor publice de radio sau de televiziune.

Trebuie avut în vedere faptul că, prin *Decizia Curții Constituționale nr. 297/2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, s-a reținut că prevederile art. 40 alin. (3) din *Legea nr. 41/1994*, care dispun cu privire la obligația persoanelor juridice cu sediul în România de a plăti, în calitate de beneficiari, o taxă pentru serviciul public de radiodifuziune și o taxă pentru serviciul public de televiziune, sunt conforme *Legii fundamentale*. S-a relevat că art. 40 din *Legea nr. 41/1994* stabilește că veniturile proprii ale SRR și SRTv provin, între altele, și din taxe pentru serviciul public de radiodifuziune, respectiv televiziune, taxele fiind datorate de către subiectele de drept menționate „*în calitate de beneficiari ai acestor servicii*”. Așadar, obligația prevăzută de lege este în sarcina persoanelor juridice care beneficiază, în diferite modalități, de serviciile publice respective.

4. În ceea ce privește legislația comunitară în materie și recomandările europene cu privire la acest domeniu, menționăm că, potrivit *Rezoluției Parlamentului European din 25 septembrie 2008 privind concentrarea și pluralismul mass-mediei în Uniunea Europeană*, mijloacele publice de informare audiovizuale trebuie să se dezvolte, pentru a-și putea realiza misiunea în era tehnologiei digitale, pe lângă programele tradiționale, servicii noi și să poată participa la toate rețelele și platformele digitale, sens în care statele membre sunt îndemnate să sprijine serviciile publice de radiodifuziune de înaltă calitate care, fără a fi nevoie să concureze pentru a obține cote de audiență și venituri din publicitate, pot ocupa un loc semnificativ în peisajul european, ca piloni de menținere a pluralismului mass-media, a dialogului democratic și accesului tuturor cetățenilor la programe de calitate.

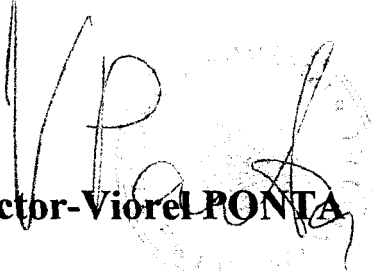
Referitor la finanțarea serviciilor publice media audiovizuale, în anul 2011, Comisia Europeană a publicat o comunicare privind aplicarea normelor referitoare la ajutoarele de stat acordate serviciilor publice de radiodifuziune, potrivit căreia finanțarea serviciului public se poate baza pe un sistem mixt, respectiv resurse de stat și venituri care provin din activități comerciale cu respectarea principiului potrivit căruia finanțarea din partea statului să nu depășească costurile nete implicate de misiunea de serviciu public, ținând cont și de alte venituri rezultate din această misiune.

De asemenea, potrivit Raportului elaborat de Comisie pentru o nouă televiziune publică, pentru perioada de tranziție 2008-2012, se precizează faptul că în cele mai multe state din Europa există o finanțare din taxă pentru acces la serviciul public.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

Domnului deputat **Valeriu Ștefan ZGONEA**

Președintele Camerei Deputaților